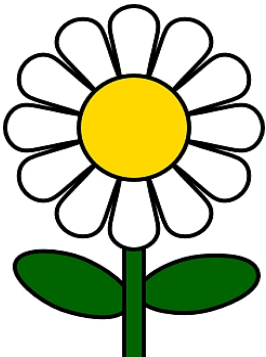

Nespokojné kvietky

V jedno pekné jarné ráno, kvietky privítalo.

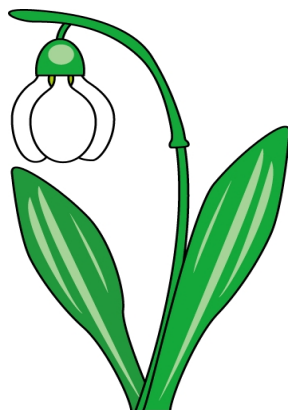
Tie namiesto šťastia, smiechu, pustili sa do náreku.

Plače malá , že ju nikto nepoláska. Prvá chodí

spat', nestihne sa ani hrat'.

Ticho vzdychá

, oziabu ju kolienka. Stojí v snehu,

stojí v chlade, v lesíku i na

smutne hrajú, že zvončekov veľa majú.

Každý večer pred spaním, trápia sa s ich čistením.

šomrú v

, že ich mušky

rušia stále. Nebaví ich, veru nie, počúvať to bzučanie.

sa nahnevala, že je stále veľmi malá. Na

špičkách vždy musí stáť, keď chce na svet pozerat'.

Tak už ticho, milé kvietky,

sa rýchlo

všetky ! Tešte sa, že je tu jar, nech je šťastná vaša tvár.